

പരിണയം

ഉരൽപ്പുരയിൽ നിന്ന് ഒരുറച്ച ശബ്ദം

ദുരനുഭവങ്ങളുടെ ഒരു പരമ്പരമാത്രം ജീവിതം എന്നപേരിൽ അനുഭവിക്കാൻ വിധിക്കപ്പെട്ട അന്തർജ്ജനങ്ങളുടെ വേദനിപ്പിക്കുന്ന ചിത്രങ്ങൾ മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ നോവലുകളായും നാടകങ്ങളായും ചെറുകഥകളായും പുറത്തുവന്നിട്ടുണ്ട്. ഇത്തരംകൃതികളിൽ ഏറിയ പങ്കും ഉണ്ടായത് ആ സമുദായത്തിലെ എഴുത്തുകാരിൽ നിന്നുതന്നെയാണ്. (ലളിതാംബികാ അന്തർജ്ജനം, വി.ടി.ഭട്ടതിരിപ്പാട്, എം.ആർ.ഭട്ടതിരിപ്പാട്, എം.പി.ഭട്ടതിരിപ്പാട് മുതലായവർ).

നമ്പൂതിരി സമുദായത്തിൽ നിലവിലിരുന്ന സ്റ്റാർത്തവിചാരം എന്ന ആചാരത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ മനുഷ്യാവസ്ഥയുടെ—അതിലെ സ്ത്രീ ജീവിതത്തിന്റെ—ദുരിതപർവ്വം ആലേഖനം ചെയ്യുകയാണ് 1994-ൽ പുറത്തു വന്ന ‘പരിണയം’ എന്ന ചലച്ചിത്രത്തിന്റെ തിരക്കഥയിലൂടെ എം.ടി.വാസുദേവൻ നായർ. മനുഷ്യനെ അവൻ ആർജ്ജിച്ചെടുത്ത സാംസ്കാരിക നവോത്ഥാനങ്ങളിൽനിന്ന് നൂറ്റാണ്ടുകളോളം പിന്നോട്ടടിക്കുന്ന ആചാരവൈകൃതങ്ങളും അതിനെ നേർക്കുനേർ നേരിടേണ്ടി വരുമ്പോൾ പ്രഖ്യാതമായ സാമുദായിക സംഘടനകൾ പേറുന്ന ദൗർബ്ബല്യങ്ങളും യാഥാർത്ഥ്യ ബോധത്തോടെയും ചരിത്ര ബോധത്തോടെയും ഈ തിരക്കഥ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. കഥയും കഥാപാത്രങ്ങളും സാങ്കല്പികമാണെങ്കിലും സ്റ്റാർത്തവിചാരത്തിന്റെ ചിട്ടകളോടും ചട്ടങ്ങളോടും നീതി പുലർത്തി ഗവേഷണബുദ്ധിയോടെ രചിക്കപ്പെട്ടതിനാൽ കേരളത്തിന്റെ സാംസ്കാരികചരിത്രത്തിലേക്ക് ഒരു തിരിഞ്ഞു നോട്ടം എന്ന നിലയിലും ശ്രദ്ധേയമാണ് ഈ തിരക്കഥ.

ആചാരങ്ങൾ തീർക്കുന്ന കടുത്ത അസ്വാതന്ത്ര്യങ്ങൾക്കിടയിൽപ്പെട്ട് ഇരുട്ടുനിറഞ്ഞ ഉരുൽപ്പുരകളിലേക്ക് വലിച്ചെറിയപ്പെട്ട ബ്രാഹ്മണ സ്ത്രീ മനസ്സുകൾ മിക്കതും സ്വന്തം കർമ്മഫലത്തെ മാത്രം പഴിയാൻ പാകപ്പെട്ടിരുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റേയും അഭിമാനബോധത്തിന്റേയും വെളിച്ചം അവരുടെ മനസ്സുകളിൽ തെളിയിച്ചത് നമ്പൂതിരി സമുദായത്തിനുള്ളിൽത്തന്നെ നടന്ന പരിഷ്കരണങ്ങളായിരുന്നു. സ്വസമുദായത്തിനുള്ളിൽ പുലരുന്ന ജീർണ്ണതകളെ ജനമദ്ധ്യത്തിൽ വിളിച്ചു പറയുകയും അവ കടഞ്ഞു കളഞ്ഞ് ഒരു സ്വയം ചികിത്സയ്ക്ക് ധൈര്യം കാണിക്കാൻ സമൂഹത്തോട് ആഹ്വാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തവരാണ് വി.ടി.ഭട്ടതിരിപ്പാടിനെപ്പോലുള്ളവർ. പ്രതിഷേധിക്കാനും പ്രതിരോധിക്കാനും സ്ത്രീസമൂഹത്തിന് അവർ പകർന്നു കൊടുത്ത ഊർജ്ജം ചെറുതല്ലായിരുന്നു.

സ്റ്റാർത്തവിചാരം

“ചരിത്രത്തിൽ എല്ലാക്കാലത്തും എല്ലാ സമൂഹത്തിലും അധികാരി വർഗം ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ വർഗ്ഗത്തിപ്പെട്ട സ്ത്രീകളാണ് ഏറ്റവും വലിയ ദുരന്തങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുപോരുന്നതും അനുഭവിക്കുന്നതും. കാരണം അധികാരി വർഗത്തിപ്പെട്ട പുരുഷന്റെ സുഖസാമഗ്രി മാത്രമല്ല പ്രദർശനവസ്തു കൂടിയാണ് സ്ത്രീ. അവളിൽ അവന്റെ ഉടമസ്ഥാവകാശം നിലനിർത്തണം. അപ്പോൾ സാധനം ജീവനുള്ള വസ്തുവാണെങ്കിലും അതിനു സ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിച്ചു കൂടാ.” അങ്ങനെ ഒരധികാരം അഥവാ മേധാവിത്വം സ്ഥാപിക്കലിന്റെ അടയാളമാണ് സ്റ്റാർത്ത വിചാരം.

ശങ്കരാചാര്യരുടേതായി അറിയപ്പെടുന്ന സൂതിനിയമങ്ങൾ തന്നെ ശങ്കരാചാര്യരാൽ രചിക്കപ്പെട്ടതല്ലെന്ന വാദം നിലനില്ക്കുകയാണ് ആചാര്യകുലിതം എന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ കേരളത്തിലെ നമ്പൂതിരിമാർ ഈ ചടങ്ങ് നടത്തിപ്പോന്നത്. സ്റ്റാർത്തവിചാരം നടപടികൾക്ക് ‘അടുക്കളദോഷശങ്ക’ (വ്യഭിചാരസംശയം) മാത്രം ധാരാളമായിരുന്നു. ഒരു അന്തർജ്ജനത്തെപ്പറ്റി ഗൃഹസ്ഥന് (ഭർത്താവിന്) വ്യഭിചാര സംശയം തോന്നിയാൽ അവരെ സ്റ്റാർത്തവിചാരത്തിന് വിധേയയാക്കുകയും കുറ്റം തെളിയിക്കപ്പെട്ടാൽ സമുദായഭ്രഷ്ടയാക്കി പുറംതള്ളുകയുമാണ് പതിവ്. നിരപരാധിയാണെന്ന് ബോധ്യപ്പെട്ടാൽ ‘അഴിവ് ചൊല്ലൽ’ എന്ന ചടങ്ങിലൂടെ കുറ്റവിമുക്തയാക്കുന്ന ഏർപ്പാടും ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ വിചാരവേളയിൽ ആ സ്ത്രീ അനുഭവിച്ച കൊടിയ

ശാരീരിക മാനസിക പീഡനങ്ങൾക്ക് മറുപടിയില്ല. അതേ സമയം നമ്പൂതിരിസമുദായത്തിലെ പുരുഷന്മാരാവട്ടെ കുത്തഴിഞ്ഞ ലൈംഗികസ്വാതന്ത്ര്യം അനുഭവിച്ചു പോരികയും ചെയ്തു. സ്റ്റാർത്തവിചാരം എന്ന ചടങ്ങ് സ്വാർത്ഥനിഷ്ഠമായ പുരുഷമേധാവിത്വത്തിന്റെ പ്രകടനപരമായ ഉപോത്പന്നവും താൻ അടിമയാക്കി വച്ചിരുന്ന സ്ത്രീയുടെ സ്വത്വത്തിനുമേൽ താൻ മാത്രമാണ് പരമാധികാരി എന്ന പുരുഷവർഗത്തിന്റെ പ്രഖ്യാപനവും മാത്രമല്ല, ചിന്തയിലും വാക്കിലും പ്രവൃത്തിയിലും വേട്ട നമ്പൂതിരിയെ മാത്രം ധ്യാനിച്ചു ജീവിച്ചുകൊള്ളണമെന്ന് അകായിലെ സാധുക്കൾക്കുള്ള ഭീഷണമായ മുന്നറിയിപ്പും കല്പനയും കൂടിയാണ്. അകായിലെ പാവം സ്ത്രീജന്മങ്ങൾക്ക് അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്ന മനുഷ്യത്വരഹിതവും ക്രൂരവുമായ സൂതി നിയമങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ഭീകരമായിരുന്നു സ്റ്റാർത്തവിചാരവും തുടർന്നുള്ള ഭ്രഷ്ടം.

ചടങ്ങുകൾ;

തന്റെ ഇല്ലത്തുള്ള ഒരു അന്തർജ്ജനത്തിന്റെ ചാരിത്രശുദ്ധിയിൽ ഗൃഹസ്ഥൻ സംശയം തോന്നിയാൽ ആ വിവരം അയാൾ അമ്പലസഭയിൽ അറിയിക്കുന്നു. തുടർന്ന് അയാളുടെ ഇണങ്ങർ ഇല്ലത്തുവന്ന് അന്തർജ്ജനത്തിന്റെ ദാസിമാരെ ചോദ്യംചെയ്യുന്നു. ഇതിന് 'ദാസീവിചാരം' എന്നാണ് പറയുന്നത്. അതിലൂടെ ഗൃഹസ്ഥന്റെ സംശയത്തിന് അടിസ്ഥാനമുണ്ടെന്നു കണ്ടാൽ ആ സ്ത്രീയെ ഇല്ലത്തുതന്നെ തടവിലാക്കുകയും കാവലിടുകയും ചെയ്യുന്നു. 'അഞ്ചാംപുരയിലാക്കൽ' എന്നാണ് ഈ തടവിലാക്കലിന്റെ പേര്. അന്നു മുതൽ 'സാധനം' എന്നാണ് ആ അന്തർജ്ജനം വിളിക്കപ്പെടുന്നത്.

തുടർന്ന് ഇണങ്ങരെ ഒപ്പംകൂട്ടി ഗൃഹനാഥൻ രാജാവിനെ മുഖം കാണിച്ച് വിധിപ്രകാരം സ്റ്റാർത്തവിചാരം നടത്തിത്തരണം എന്ന പേക്ഷിക്കുന്നു. രാജാവ് വേദങ്ങളിലും സൂതി-ശ്രുതി നിയമങ്ങളിലും പണ്ഡിതനായ ഒരു വൈദികന് (ഇയാൾ സ്റ്റാർത്തൻ എന്നറിയപ്പെടുന്നു) വിചാരം നടത്താൻ ഉത്തരവ് നൽകുന്നു. അതോടെ 'സ്റ്റാർത്തവിചാരം' ആരംഭിക്കുന്നു.

സൂക്ഷ്മമായ കുറ്റവിചാരണയാണ് സ്റ്റാർത്തവിചാരം. സ്റ്റാർത്തൻ പുറമേ പണ്ഡിതന്മാരായ നമ്പൂതിരിമാർ (മീമാംസകർ), സഭാപ്രതിനിധി (അകക്കോയ്), രാജപ്രതിനിധി (പുറക്കോയ്) എന്നിവരും ചേർന്നതാണ് സ്റ്റാർത്തവിചാര സംഘം. സാധനത്തെക്കൊണ്ട് എന്തു വിധേനയും സത്യം പറയിപ്പിച്ച് കുറ്റം തെളിയിക്കുക. സ്റ്റാർത്തന്റെ ഉത്തരവാദിത്തമാണ്. പ്രലോഭനങ്ങളും വാശാനങ്ങളും

പരാജയപ്പെട്ടാൽ ദണ്ഡനമുറകൾ തുടങ്ങും. ആരോപിതയായ സ്ത്രീയെ പട്ടിണിയിട്ടുക, മുറിയിലേക്ക് വിഷജന്തുക്കളെ കയറ്റിവിടുക, പായയിൽ ചുരുട്ടി മുകളിൽ നിന്ന് താഴേക്ക് ഉരുട്ടുക എന്നിവ ദണ്ഡന മുറകളിൽ ചിലതാണ്.

കുറ്റം സമ്മതിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ സംസർഗത്തിന്റെ വിശദാംശങ്ങൾ അന്വേഷിക്കും. ജാരൻ ആര്, സംസർഗം നടന്ന സ്ഥലം, സമയം, സാഹചര്യം മുതലായ എല്ലാ വിശദാംശങ്ങളും വിചാരസംഘം ചോദിച്ചറിയും. ആവശ്യമെങ്കിൽ പുരമേനിനും വിവരങ്ങൾ തേടും. 'ബഹിർവിചാരം' എന്നാണ് ഇതിനു പേര്. അതിനോടകം ആ പെൺകുട്ടിയുടെ ആത്മബലം മുഴുവൻ നഷ്ടമായിരിക്കും. വിശദമായ കുറ്റസമ്മതം ലഭിക്കുന്നതോടെ വിചാരം അവസാനിപ്പിക്കും.

വിചാര വിവരങ്ങൾ രാജാവിനെ അറിയിച്ച് അനുവാദം വാങ്ങി സ്മാർത്തൻ സ്വരൂപം ചൊല്ലൽ നടത്തുന്നു. തുടർന്ന് വ്യഭിചാര ശങ്ക തെളിയിക്കപ്പെട്ട സ്ത്രീയും അവളുമായി ബന്ധം പുലർത്തിയ പുരുഷന്മാരും സ്വസ്ഥരായത്തിൽ നിന്നും കുടുംബത്തിൽ നിന്നും ഭ്രഷ്ടാക്കപ്പെടുന്നു. ഭ്രഷ്ടയാക്കപ്പെട്ട സ്ത്രീകളുടെ പിന്നീടുള്ള ജീവിതം പരമദയനീയമാണ്. ഉദക വിചാരം നടത്തി മറക്കുക ചവിട്ടിപ്പൊളിച്ച് അവരെ പടികുത്തുന്നു. പിഴപ്പിച്ചയാൾ ഏറ്റെടുക്കാൻ തയ്യാറായാൽ അയാളോടൊപ്പം പോകാം. അല്ലെങ്കിൽ പടിപ്പുരയ്ക്കു പുറത്തു കാമക്കണ്ണുമായി കാത്തുനില്ക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും വിജാതീയന്റെ ഇരയാവാം.

തിരക്കഥ:

കേരളത്തിൽ നൂറ്റാണ്ടുകളായി നിലനിന്ന ഈ ആചാരത്തിന്റെ വിശദാംശങ്ങളെ കൃത്യതയോടെ പിൻതുടരുന്ന രചനയാണ് 'പരിണയം' എന്ന തിരക്കഥ. നമ്പൂതിരിമാരുടെ ഇടയിൽ ആശ്വതപവും പ്രഭുതപവുകൊണ്ട് പേരുകേട്ട പാലക്കുന്നത്തു മനയിലെ വൃദ്ധനായ നമ്പൂതിരി ദാരിദ്ര്യം മുതലാക്കിയാണ് കിഴക്കേത്തു മനയിലെ പതിനാറു തികയാത്ത പെൺകിടാവ് നങ്ങേലിയെ മൂന്നാം വേളിയാക്കിയത്. വലിയ ആത്തേമാരുടേയും ചെറിയ ആത്തേമാരുടേയും പരിഹാസിക്കലുകൾക്കിടയിൽ ഒരു മനുഷ്യ ജന്മത്തിനു ലഭിക്കേണ്ടുന്ന പരിഗണനകളൊന്നും ഭർത്താവിൽ നിന്നോ ഭർതൃഗൃഹത്തിൽ നിന്നോ കിട്ടാതെ അവൾ കഴിയുന്നു. തന്നേക്കാൾ പ്രായമുള്ള മരുമകന്റെ മുന്നിൽ വിനീതനായി നില്ക്കുന്ന ദരിദ്രനായ കിഴക്കേടത്ത് നമ്പൂതിരിയോട് അവളുടെ ഭർത്താവ് പറയുന്ന വാക്കുകളിൽ നിന്ന് അവൾ അനുഭവിക്കുന്ന അവഗണന വ്യക്തമാണ്.

പാലക്കുന്നം: “ആവാം, കിഴക്കേടം, നാൽ ഉള്ള വസുതയ
ല്ലെ പറയണ്ടു. മൂന്നാമതൊന്നുംകൂടി വന്നപ്പോൾ വടക്കേക്കെട്ടിലെ
കോലാഹലം കൂടിെന്നൊരു ഗുണേണ്ടയിട്ടുള്ളു. വേണ്ടിർന്നില്ലാന്ന്
ഇപ്പൊളാ തോന്ന്!” (സീൻ-18)

വേളി കഴിഞ്ഞ് അധികനാൾ കഴിയും മുമ്പേ വൃദ്ധനായ പാലക്ക
ന്നം മരിക്കുന്നു. അതും നങ്ങേലി കാലുകത്തിയതിന്റെ ദോഷമായി
ചാർത്തപ്പെട്ടു. ആചാരപ്രകാരം അവളുടെ താലിചരടറുക്കുന്നു.

ലഭിച്ചിരുന്ന അല്പം വെളിച്ചംകൂടി നിഷേധിക്കപ്പെട്ട വിധവാ
ജീവിതം. പുസ്തകവായനയും കലാസ്വാദനവും വശമായിരുന്ന നങ്ങേ
ലിക്ക് അതിനൊന്നും അവസരമില്ലാതെ ഇരുട്ടും മാരാലയും തിങ്ങിയ
മുറികൾ മാത്രം അഭയമായി. ആയിടെയൊന്ന് മനയ്ക്കുലെ കണ്ണുണ്ണി
യുടെ സുഹൃത്തും കഥകളി നടനുമായ മാധവനുമായി നങ്ങേലി പരി
ചയത്തിലാകുന്നതും ആ പരിചയം പ്രണയത്തിലേക്ക് വളരുന്നതും.
സാഹചര്യങ്ങളുടെയും ശാരീരിക മാനസിക പ്രേരണകളുടെയും സമ്മ
ർദ്ദത്തിൽ നങ്ങേലി മാധവനെ തന്റെ അറയിൽ സ്വീകരിക്കുന്നു.
അയാളുമായി ശാരീരികമായി ബന്ധപ്പെടുന്നു. അവൾ ഗർഭിണിയാ
കുകയും അഞ്ചാംപുരയിലാക്കപ്പെടുകയും കാരണവരുടെ അപേക്ഷപ്ര
കാരം സ്താർത്ത വിചാരം നടക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

പിഴപ്പിച്ചതാര് എന്ന ചോദ്യത്തിന് നങ്ങേലി മറുപടിയൊന്നും
പറഞ്ഞില്ല. വിചാരം ദിവസങ്ങളോളം നീണ്ടു. പട്ടിണി മുതലായ ദണ്ഡ
നമുറകൾ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു. പക്ഷേ അവൾ ശബ്ദിച്ചില്ല. ഒരു പാതിരാ
ത്രിയിൽ ആരുടെയും കണ്ണില്ലെടാതെ മാധവൻ കുത്തഴിയുടെ സമീ
പമെത്തുന്നു. അവൾ ദൈന്യവും ക്ഷീണവും മറന്ന് ഉത്സാഹത്തോടെ
എഴുന്നേല്ക്കുന്നു. വാതിൽ വെട്ടിപ്പൊളിച്ച് തന്നെ രക്ഷപ്പെടുത്തി എവിടേ
യ്ക്കെങ്കിലും കൊണ്ടു പോകൂ എന്ന് പറയുന്നു. പക്ഷേ അതിനായിരുന്നി
ല്ല മാധവൻ വന്നത്. തന്നെ രക്ഷിക്കണമെന്ന് പറയാൻ. തന്റെ പേര്
സ്താർത്ത വിചാര സംഘത്തോടു പറഞ്ഞ് കലാകാരനായി വളരാ
നുള്ള തന്റെ മോഹങ്ങൾ തകർക്കരുതെന്നു പറയാൻ. സ്വാർത്ഥിയായ
അയാൾക്ക് താൻമൂലം തകർന്ന ഒരു പെൺകിടാവിന്റെ ജീവിതം
പ്രശ്നമാകുന്നതേയില്ല.

താൻ വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടത് തിരിച്ചറിഞ്ഞ നങ്ങേലിക്ക് അതോടെ അതു
വരെയില്ലാതിരുന്ന ഒരു ആത്മധൈര്യം കൈവരുന്നു. മാധവന്റെ പേര്

താൻ പറയില്ലെന്ന് അവൾ അയാൾക്കുറപ്പു കൊടുക്കുന്നു. അതു വിശ്വസിക്കാമോ എന്ന ഭാവത്തിൽ ദയനീയനായി നിന്ന മാധവനോട് അവൾ പറയുന്നു. (ദുഃഖമൊതുക്കിയ ഒരു നേർത്ത ചിരിയോടെ) “മാധവന്റെ വൻ വേഷങ്ങളൊന്നും കാണാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. മോഹംണ്ടായിരുന്നു ച്ചാലും. ഇപ്പോൾ ഭീരുവേഷം കണ്ടു. വളരെ നന്നായി! (പെട്ടന്ന് ക്രുദ്ധയായി) മാധവന് പോവാം! കടന്നു പോവാൻ!” (സീൻ-64)

സ്നേഹിച്ച പുരുഷന്റെ വഞ്ചന തിരിച്ചറിഞ്ഞ പെണ്ണിന്റെ ആത്മരോഷവും തന്നോടു തന്നെ തോന്നിയ വെറുപ്പും നങ്ങേലിയുടെ വാക്കുകളിലുണ്ട്. പിഴപ്പിച്ചവർ ആരെക്കെ എന്ന സ്മാർത്തന്റെ ആവർത്തിച്ചുള്ള ചോദ്യങ്ങൾക്ക് അവൾ കുഞ്ഞിക്കാളിയോട് പറഞ്ഞെല്പിക്കുന്ന മറുപടിയിലും ഇതു വ്യക്തമാണ്.

“പറഞ്ഞേക്കു പലരും. പേരോർമ്മയില്ല. ആയിരം പേരുണ്ടാവുമ്പോൾ ഓർമ്മ വരില്ല എന്നുകൂടി പറഞ്ഞേക്കൂ” (സീൻ-65)

തുടർന്ന് അവൾ പടിയിടച്ച് പുറത്താക്കപ്പെടുന്നു. പടിപ്പുരയ്ക്കു പുറത്ത് കാമത്തിന്റെ കഴുകൻകണ്ണുമായി നില്ക്കുന്നവരിൽനിന്ന് മാതൃവും പിന്നീട് അവിടെയെത്തുന്ന കുഞ്ചുണ്ണിയും അവളെ രക്ഷിക്കുന്നു. കുഞ്ചുണ്ണി തയ്യാറാക്കുന്ന താമസസ്ഥലത്ത് അവൾ താമസിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു. അതിന്റെപേരിൽ സമുദായപരിഷ്കരണസംഘടനയിൽനിന്ന് അയാൾ പുറത്താകുന്നു.

മാധവന് അരങ്ങുകൾ പിഴയ്ക്കുന്നു. തെറ്റു ചെയ്തു എന്ന ബോധംകൊണ്ട് വീർപ്പുമുട്ടി, നങ്ങേലിയേയും അവളുടെ വയറ്റിൽ വളരുന്ന കുഞ്ഞിന്റെ പിതൃത്വവും സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് തെറ്റു തിരുത്താൻ തയ്യാറായി കൂടിലിനു പുറത്തുവന്നു നില്ക്കുന്ന മാധവൻ കേൾക്കെ നങ്ങേലി കുഞ്ചുണ്ണിയോടായി പറയുന്നു: “അതിന് അച്ഛനില്ല... .. നിർബന്ധമാണെങ്കിൽ പറഞ്ഞേക്കു, നളൻ! അല്ലെങ്കിൽ അർജ്ജുനൻ, അല്ലെങ്കിൽ ഭീമൻ” ആ ശബ്ദം തുടരുന്നു: “സ്നേഹത്തിന്റെ കാര്യം പുറത്ത് പറഞ്ഞത് കേട്ടു. എനിക്കും സ്നേഹം തോന്നിയിരുന്നു... അതു അരങ്ങത്തുകണ്ട ഏതോ വീരനായകനോടായിരുന്നു എന്ന് (pause) പിന്നെയാണ് മനസ്സിലായത്. ഈ മാധവനായിരുന്നില്ല. നിശ്ചയം”. (സീൻ-74) മാധവന് ആ നിശ്ചയദാർഢ്യത്തിന് മുന്നിൽ നിന്ന് തിരിച്ചു പോകേണ്ടിവന്നു. നങ്ങേലി നന്നെത്ത കണ്ണുകൾ തുടച്ച് മന്ദഹസിക്കുകയും സ്വാശ്രയ ജീവിതത്തിന്റെ ചിഹ്നമായി ഒരു നൂലിഴ ചർക്കയിൽ നൂൽക്കാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ തിരക്കഥ അവസാനിക്കുന്നു.

സ്ത്രീ സ്വത്വം സ്ഥാപിക്കുന്നു:

1994-ൽ തിരക്കഥയുള്ള ദേശീയ പുരസ്കാരം മലയാളത്തിലെത്തിച്ച ‘പരിണയം’ സൂക്ഷ്മമായ ചരിത്രബോധത്തോടെ രചിക്കപ്പെട്ടതാണ്. ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ തീർത്തും അപമാനവീകരിക്കപ്പെട്ട നമ്പൂതിരി സ്ത്രീജീവിതത്തിന്റെ നേർചിത്രമാണത്. സ്വന്തമായി അസ്തിത്വം എന്നൊന്നുണ്ട് എന്നുപോലും ബോധ്യമില്ലാതിരുന്ന ഒരു സ്ത്രീസമൂഹത്തെ സഹാനുഭൂതിയോടെ നോക്കിക്കാണുന്നു എഴുത്തുകാരൻ. തങ്ങൾക്ക് വന്നുപെടുന്ന ദുരിതങ്ങൾ മുഴുവൻ മുജ്ജന്മ പാപങ്ങളുടെ ഫലമായും സൂക്ഷ്മക്ഷയമായും വന്ന അനിവാര്യതയാണെന്ന് കരുതി ശിരസ്സാ വഹിക്കാൻ പാകപ്പെട്ടവരായിരുന്നു ഇവിടുത്തെ നമ്പൂതിരി സ്ത്രീകൾ. അവർ അല്പമായെങ്കിലും ചിന്തിക്കാൻ തുടങ്ങിയതും പ്രതീകരിക്കാൻ തുടങ്ങിയതും വി.ടി ഭട്ടതിരിപ്പാടിന്റെയും മറ്റും സാമൂഹികപരിഷ്കരണ ശ്രമങ്ങളുടെ ചൂടിൽ നിന്നു കൊണ്ടാണ്. ആ കാലഘട്ടത്തെ തിരശ്ശീലയിൽ പുനരാവിഷ്കരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഈ തിരക്കഥയിലെ നായികയും വ്യത്യസ്തയല്ല.

അക്കാലത്തെ സാധാരണ അന്തർജ്ജനങ്ങളെപ്പോലെ നിരക്ഷരയല്ല നങ്ങേലി. ദരിദ്രമായ ഒരു ഇല്ലത്തെ പെൺകിടാവായിരുന്നിട്ടും അവൾ സാഹിത്യവും കലയും പഠിച്ചു. വായിക്കാനും കലാസൃഷ്ടികൾ ആസ്വദിക്കാനും അവസരങ്ങൾ കിട്ടാതിരുന്നിട്ടും അവൾ അതിനു വേണ്ടി കൊതിച്ചു. സുന്ദരിയും വിദൂഷിയുമായ പതിനാറ് തികയാത്ത ആ പെൺകുട്ടിയുടെ ജീവിതത്തിലെ എല്ലാ പ്രതീക്ഷകളെയും കെടുത്തിക്കളയുന്നതായിരുന്നു അവളുടെ വിവാഹം. വിവാഹരാത്രിയിൽ അച്ഛന്റെ പ്രായമുള്ള വരൻ അവളെ സമീപിക്കുന്ന രംഗം വിവാഹം എങ്ങനെ ഒരു സ്ത്രീയുടെ ജീവിതത്തിൽ ദുരന്തമാകും എന്നതിന്റെയും സമ്പന്ന ബ്രാഹ്മണരിലെ പുരുഷവർഗത്തിന്റെ ജീർണിച്ച ലൈംഗിക അരാജകത്വത്തിന്റെയും സൂചനയാണ്. “..... അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചലനങ്ങളിൽ പ്രേമമോ നവവരന്റെ അനന്യമോ ഇല്ല. തനിക്കവകാശപ്പെട്ടത് വന്നിരിക്കുന്നു. ഉപയോഗപ്പെടുത്താം എന്ന പ്രായോഗിക ചിന്തമാത്രം. നിലവിളക്കിൽത്തന്നെ കണ്ണുനട്ടിരിക്കുന്ന അവളുടെ ശരീരത്തിൽ അയാൾ എന്തൊക്കെയോ പരാക്രമം കാണിക്കുന്നുണ്ട്. വധുവിന്റെ ലജ്ജയല്ല, ഭയം. പ്രതീക്ഷയല്ല, അറപ്പ്. പുളയുന്ന വിളക്കു തിരികൾ. കട്ടിലിന്റെ മേലാപ്പിലെ രസക്കുടക്കുകൾ (സീൻ-14).

ഭാര്യ എന്ന പദവി കിട്ടിയതിന്റെ പേരിൽ ചവിട്ടും തൊഴിയും തരാൻ വേണ്ടി മാത്രമായി ഒരാൾ വേണ്ടെന്നു വെച്ച മാതു (അവൾ നമ്പൂതിരി

സ്ത്രീയല്ല പരിചാരികയാണ്) എന്ന കഥാപാത്രം നങ്ങേലിയുടെ ജീവിതത്തിന്റെ മറുവൃത്തത്തിലെന്നോണം കഥയിലുണ്ട്. ഭർത്താവിനെക്കുറിച്ച്: “ചത്തിട്ടൊന്നുലു. അട്യേൻ ആ അശ്രീകരത്തിനെ ആട്ടിപ്പൊറത്താക്കി.” (സീൻ-15) എന്നുള്ള മാതുവിന്റെ വാക്കുകൾ നങ്ങേലിക്ക് സങ്കല്പിക്കാനും ആവുന്നതല്ല.

താൻ സ്നേഹിച്ച മാധവൻ തന്നെ സ്വന്തം ജീവിതത്തിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടുപോകും എന്ന് ഒരു പാതിരാത്രയിൽ ഉരൽപുരയുടെ പുറത്ത് അയാൾ ഒരു ഭീരുവിനെപ്പോലെ പതുങ്ങിയെത്തുന്നതുവരെ അവൾ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു. ആ വരവോടെ അയാൾ മോഹിച്ചത് തന്റെ ശരീരം മാത്രമായിരുന്നു എന്നവൾക്കു മനസ്സിലായി. അതുണ്ടാക്കിയ നീറ്റുന്ന വേദനയിൽനിന്ന് കടഞ്ഞുണ്ടാക്കിയ കരുത്തുമായാണ് അവൾ സ്മാർത്തവിചാരസംഘത്തെ പിന്നീട് നേരിടുന്നത്. അത് പെണ്ണിനെ പലവിധത്തിലും ചതിയില്ലെടുത്തു മാധവനും പാലക്കുന്നവും ഉൾപ്പെടെയുള്ള പുരുഷവർഗത്തോടുള്ള പുച്ഛം ഉള്ളടക്കിയതുമാണ്. അതുവരെ നിശ്ശബ്ദമായിരുന്ന ഉരല്പുരയിലെ സാധനം അന്നാദ്യമായി ശബ്ദിച്ചു.

“സ്മാർത്തൻ: കുറ്റം ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ എന്നാണ് ചോദ്യം

മറുപടി: ഇല്ല

വീണ്ടും സ്മാർത്തൻ പരുങ്ങുന്നു.

സ്മാർത്തൻ: ഗർഭിണിയാണ് എന്നു കേൾക്കുന്നതിൽ സത്യാവസ്ഥ

ഇല്ല എന്നാണോ സാധനം പറയുന്നത്. ചോദിക്ക് പെണ്ണേ

സങ്ങേലിക്കുട്ടി: സത്യമാണ്.

എല്ലാവർക്കും ആശ്വാസം, സന്തോഷം.

സ്മാർത്തൻ വിജയഭാവത്തിൽ: ശ്രദ്ധിക്കണീല്ലേ? (സംഘക്കാരോട്)

കുറ്റം ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നാണ് നടേ പറഞ്ഞത്.

നങ്ങേലിക്കുട്ടി: കുറ്റം ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നാണ് ഇപ്പോൾ പറയുന്നത്

സ്മാർത്തൻ പരുങ്ങുന്നു.

സ്മാർത്തൻ: സാധനം ഗർഭിണിയല്ലേ എന്ന് ചോദ്യം?

നങ്ങേലി: അതേ എന്നു ഉത്തരം.

(കയർത്ത്) സ്മാർത്തൻ: അതൊരു കുറ്റമല്ലാന്ന് തോന്നുന്നുണ്ടോ?

നങ്ങേലി: ഗർഭമുണ്ടാവും, പ്രസവിക്കും, സ്ത്രീകളെ സൃഷ്ടിച്ചത് അങ്ങനെയല്ലേ? അതൊരു കുറ്റായിട്ട് തോന്നിയിട്ടില്ല.

സ്മാർത്തൻ പരുങ്ങുന്നു.

പിന്നെ ആലോചനയോടെ ഒരു ചോദ്യം ശരിക്കുംകിട്ടി എന്ന
ആത്മവിശ്വാസത്തിൽ,

സ്കാർത്തൻ: വിധവകൾ ഗർഭിണികളാകാറില്ല. എന്ന് പ്രകൃതി നിയമ
മുണ്ട്, ദേവനിയമവുമുണ്ട്.

അകത്ത് നങ്ങേലിക്കുട്ടിയുടെ മുഖത്ത് രോഷം പടരുന്നു.

ശബ്ദം: (സാവധാനത്തിൽ) പുരാണമൊക്കെ മറന്നോ പണ്ഡിത
ന്മാർ. വേദം സൃഷ്ടിച്ച വ്യാസമുനി പുത്രോല്പാദനം നടത്തിയത്
വിധവകളിലല്ലേ?

സംഘം പരുങ്ങുന്നു. (സീൻ -65)

ഇതൊരു കുറ്റസമ്മതമല്ല. ഒരു പൊട്ടിത്തെറിയാണ്. നൂറ്റാണ്ടുക
ളായി പലയിടങ്ങളിൽ അമർത്തിയ വേദനകൾക്ക് ഒരിടത്തുണ്ടായ
പൊട്ടിത്തെറി. പെണ്ണിനെ തനിക്ക് ഉപയോഗിക്കാവുന്ന അനേകം
ഉപകരണങ്ങളിലൊന്നായി മാത്രം കാണുന്ന വിലകുറഞ്ഞ ആൺ
മനസ്സുകൾക്കു നേരെയുള്ളത്.

കുഞ്ചുണ്ണി: പ്രതിഷേധത്തിന്റെ ആൺസ്വരം

സ്വസമുദായത്തിലെ സ്ത്രീകളെ അവരുടെ നരകജീവിതത്തിൽനി
ന്ന് കരകയറ്റാൻ മുൻകൈയെടുത്ത അക്കാലത്തെ പരിഷ്കാരോച്ഛ്വക്ക
ളായ നമ്പൂതിരി യുവാക്കളുടെ പ്രതിനിധിയാണ് തിരക്കഥയിലെ
പ്രമുഖ കഥാപാത്രമായ കുഞ്ചുണ്ണി. നങ്ങേലിയുടെ ഭർത്താവായ പാല
ക്കുന്നത്തു നമ്പൂതിരിക്ക് ഒന്നാംവേളിയിലുണ്ടായ മകൻ.

വിധവാവിവാഹവുംമറ്റും പ്രായോഗികതലത്തിൽ വരണമെന്ന്
തീവ്രമായി അഭിലഷിക്കുന്ന കുഞ്ചുണ്ണി സ്ത്രീയെ ബഹുമാനിക്കുകയും
സ്വന്തം കഴിവുകൾ പുറത്തുകൊണ്ടുവരാൻ ഓരോ സ്ത്രീയും ശ്രമിക്കണ
മെന്ന് വാദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (താഴ്ന്നജാതിയിൽപ്പെട്ട ഒരു പെൺകു
ട്ടിയെ വിവാഹംകഴിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുകയാണ് അയാൾ). നമ്പൂ
തിരിക്കുട്ടികൾക്ക് പഠിക്കാൻ സൂളുണ്ടാക്കാൻ അയാൾ യാചനയാത്ര
നടത്തുന്നു. “ഓത്ത് മേല്പെട്ടും കീഴ്പ്പട്ടും ചൊല്ലാനറിയുന്ന നമ്പൂതിരിക്ക്
പാട്ടശ്ശിട്ടിൽ ഒപ്പിടാനറിയില്ല. അതിനാണ് വിദ്യാലയം.”(സീൻ 17)
അതാണ് അയാളുടെ കാഴ്ചപ്പാട്.

തനിക്ക് മറ്റാരോ ഒരുക്കിവച്ച ദുർവിധിയെ നിരാകരിക്കാൻ നങ്ങേ
ലിക്ക് ഊർജ്ജമായത് കുഞ്ചുണ്ണിയുടെ ആശയങ്ങളും സാമീപ്യവു
മാണ്. സാമൂഹ്യപരിഷ്കരണശ്രമങ്ങളെക്കുറിച്ച് തനിക്കൊന്നുമറിയില്ല

എന്നു പറയുന്ന നങ്ങേലിയോട് അയാൾ ചോദിക്കുന്നു; “എന്നെല്ലാവരും പറയുന്നതാണ് തെറ്റ്. അറിയണം. വേണ്ട സമയത്ത് വേണ്ടതുപറയാൻ തയ്യാറാവണം എന്താ ഇല്ലത്തെ പെൺകിടാങ്ങളുടെ മാത്രം വായിൽ കൊഴുവാനോ?” (സീൻ-17). ഒരു നമ്പൂതിരി സ്ത്രീയുടെ വൈധവ്യത്തിന്റെ ദുരിതങ്ങൾ പേരി നില്ക്കുന്ന നങ്ങേലിക്ക് അതുതരവും ആശ്വാസവും പ്രതീക്ഷയുമായി അയാൾ ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞു: “വീരയ്ക്കുന്ന വിരലുകൾകൊണ്ട് ഒരു വൃദ്ധൻ കെട്ടിയ ചരട് അറുത്തുകളഞ്ഞു എന്നു വെച്ചു... (വീണ്ടും നിർത്തുന്നു) എന്താ പരേണ്ടത് എന്നറിഞ്ഞുടാ. ചുരുക്കത്തിൽ ഈ ജീവിതം ഇനി വ്യർത്ഥം എന്ന് ഒരിക്കലും തോന്നരുത്. എന്റെ ഒരപേക്ഷയാണ്” (സീൻ 53).

“എല്ലാം മറക്കാൻ ശ്രമിക്കും പോലെ പിന്നെ അവൾ ചർക്കയിൽ നൂൽനൂൽക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു. സ്വാശ്രയജീവിതത്തിന്റെ ഒരു നൂലിഴ നീണ്ടു നീണ്ടു വരുന്നു” (സീൻ-74) എന്ന ദൃശ്യത്തിലാണ് തിരക്കഥ അവസാനിക്കുന്നത്. അത് ഒരു ഒടുക്കമല്ല. തുടക്കമാണ്. ഒടുങ്ങുമായിരുന്ന ഒരു സ്ത്രീജന്മം തുടങ്ങുകയാണ്. സ്വന്തം വിധി നിശ്ചയിക്കാനുള്ള അധികാരം അവൾ തന്നെ കയ്യടക്കുകയാണ്.

സഹായക ഗ്രന്ഥങ്ങൾ:-

1. എം.ടി യുടെ തിരക്കഥകൾ: എം.ടി വാസുദേവൻ നായർ, ഡി.സി ബുക്സ് (വാല്യം-4).
2. കറിയേടത്തുതാത്രിവിചാരത്തിന്റെ കാണാപ്പറങ്ങൾ—മാതൃഭൂമി ബുക്സ്.
3. കേരള സംസ്കാര ചരിത്ര നിഘണ്ടു—കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്.
4. അവസാനത്തെ സ്മാർത്തവിചാരം—എ.എം.എൻ. ചാക്യാർ, സാംസ്കാരിക പ്രസിദ്ധീകരണ വകുപ്പ്, കേരള സർക്കാർ.

എം. രാമചന്ദ്രൻ പിള്ള

അസിസ്റ്റന്റ് പ്രൊഫസർ

മലയാളവിഭാഗം

കെ.കെ.ടി.എം.ഗവൺമെന്റ് കോളേജ്

പുല്ലൂറ്റ് കൊടുങ്ങല്ലൂർ. ramakripa72@gmail.com